

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 1To/89/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010053  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4219010053.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného G. T. pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 08.08.2019, sp. zn. 2T/10/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. novembra 2019, takto

### rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno f/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku u k l a d á obžalovanému G. T., narodenému XX.XX.XXXX, povinnosť nahradiť poškodenému N. B., narodenému XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., ul. X. č. XXXX/XX škodu v sume 175 eur spoločne a nerozdielne s odsúdeným V. Y., narodeným XX.XX.XXXX, ktorý bol pre rovnaký skutok právoplatne uznaný vinným a zároveň mu bola uložená povinnosť náhrady škody rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 02.05.2019 sp. zn. 2T/38/2019.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného G. T., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný G. T. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase okolo 23.00 hodine dňa 2. novembra 2018 si na ulici Z. N. v N. spoločne s ďalšou toho času odsúdenou osobou vytypoval poškodeného N. B., narodeného X. februára XXXX a po tom, ako k nemu pred herňou J. pristúpil, obžalovaný G. T. poškodeného zozadu prezrel a kývol hlavou ďalšej toho času odsúdenej osobe, ktorá poškodeného nastupujúceho do taxíka následne objala, z ľavého vrečka kabáta mu vybrala peňaženku v hodnote 5,- eur s obsahom hotovosti vo výške 175,- eur a odovzdala ju do ruky obžalovanému G. T., ktorý s ňou z miesta odišiel, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 180,-eur, a tohto konania sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T/64/2017 z 8. septembra 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. októbra 2017, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona (nie je uvedený druh a výška trestu).

Za to mu uložil:

- podľa ustanovenia § 212 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov,  
- podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného spoločne a nerozdielne už s ďalšou toho času odsúdenou osobou k náhrade škody pre poškodeného N. B., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., ul. X. č. XXXX/XX v sume 175,- eur.

Uvedený rozsudok odvolania napadli :

- obžalovaný čo do všetkých výrokov a zároveň napádal aj konanie rozsudku predchádzajúce,  
- prokurátor čo do všetkých výrokov v neprospech obžalovaného, konanie rozsudku predchádzajúce nenapádal.

Prostredníctvom obhajkyne poukazoval na právne úvahy súdu I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a vytýkal mu, že dôkazy vyhodnotil „doslovne ukážkovo“ v jeho neprospech, vytrhol určité časti výpovedí a tieto nehodnotil ako celok - v súvislosti s peniazmi, ktoré mal mať u seba poškodený, tento ako aj ostatní svedkovia nevideli ako sa mal stať skutok. Za nesprávny považoval záver o spolupáchatelstve, pretože „V. Y.“ naplnil znaky trestného činu krádeže samostatne. Namietal použiteľnosť výpovede V. Y. v procesnom postavení obvineného resp. obžalovaného proti nemu z dôvodu, že tento bol vylúčený na samostatné konanie a mohol vystupovať už len ako svedok. V zásade rovnaké dôvody uvádzal aj vo vlastnom odôvodnení odvolania, kde namietal aj úpravu trestnej sadzby vykonanú súdom I. stupňa s tým, že táto má byť podľa jeho názoru vo výmere 8 mesiacov až 3 roky, ďalej namietal prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože predchádzajúce odsúdenie bolo okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby alternatívne uloženia trestu v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky, alebo vrátenia vecí súdu I. stupňa.

Vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že poškodený svoj nárok na náhradu škody neuplatnil riadne a preto o ňom nemalo byť rozhodované, výrok o treste považoval za nesprávny.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukazoval na ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák. a domáhal sa právnej kvalifikácie konania obžalovaného podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Domáhal sa uloženia prísnejšieho trestu s poukazom na 18 záznamov obžalovaného v registri trestov, z čoho vyvodil záver o tom, že obžalovaný je nenapraviteľný a nemá snahu sa polepšiť. Namietal aj výrok o náhrade škody, ktorý je nevykonateľný, pretože obžalovaný nebol solidárne zaviazaný k náhrade škody s V. Y.. Domáhal sa zmeny právnej kvalifikácie a uloženia primeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody a k solidárnemu zaviazaniu obžalovaného k náhrade škody. Vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že obaja páchatelia prišli na miesto činu spoločne po predchádzajúcej dohode, peňaženky sa zmocnil V. Y., obžalovaný T. bol pri ňom a pripravený peňaženku prevziať a odísť s ňou. Výpoveď poškodeného nie je možné spochybňovať len výpoveďou svedka W., ktorý obsah peňaženky poškodeného nepoznal. Obrazový záznam bol vyhotovený povereným príslušníkom PZ a tento bol oboznámený formou jeho písomného prepisu.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania, opätovne namietal použiteľnosť výpovede V. Y. ako spoluobvineného, ktorý momentom vylúčenia na samostatné konanie sa dostal do postavenia svedka pre prejednávanú trestnú vec, výrok o náhrade škody považoval za nesprávny, pretože ak bol obžalovaný Y. zaviazaný k náhrade škody a došlo by k zaviazaniu k náhrade škody aj jeho, tak by sa mohlo jednať o bezdôvodné obohatenie poškodeného z dôvodu priznania 2-krát tej istej sumy. Navrhol vyhovieť jeho odvolaniu, odvolanie prokurátora navrhol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť,  
- prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného, navrhol podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, e/ f/ Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku navrhol rozhodnúť v zmysle podaného odvolania, odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - prokurátorom a obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného

poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a zistil, že dôvodné, aj to len čiastočne, je len odvolanie prokurátora.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov - spisov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, a v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (na chyby, ktoré zistil bude poukázané ďalej v tomto rozsudku).

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, na právne úvahy akými sa pri ich hodnotení riadil a na právne závery, ku ktorým dospel. Odvolací súd zistil, že pri hodnotení dôkazov postupoval súd I. stupňa v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. keď dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne. Správne konštatoval, že spáchanie žalovaného skutku je obžalovanému spoľahlivo preukázané presvedčivou a nespochybniteľnou výpoveďou poškodeného B., u ktorého neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by spochybňovali jeho vierohodnosť. Tento priamy dôkaz bol podporený aj ďalším priamym dôkazom - výpoveďou svedka N. K. a nepriamymi dôkazmi - výpoveďami svedkov Q. a W.. Obžalovaného priamo usvedčoval aj spoluobžalovaný V. Y. osobitne vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2019, kde popísal ako obaja zbadali poškodeného, T. ho prezeral, že kde má peňaženku, potom ju on vybral a podal T. Obžalovaný V. Y. je „toho času odsúdená osoba“, ako ju súd I. stupňa označil v tzv. skutkovej vete a vo výroku o náhrade škody a ktorého aj mal presne označiť menom a priezviskom. Námietky obžalovaného k použiteľnosti jeho výpovede ako dôkazu svedčiacemu proti obžalovanému T., odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2019 prijal vyhlásenie o vine obžalovaného V. Y., v dôsledku čoho došlo u neho k právoplatnému uznaniu viny za žalovaný skutok, teda k čiastočnému správoplatneniu jeho viny. Otázka trestu však v tomto konaní nebola riešená vzhľadom na jeho vylúčenie na samostatné konanie, preto nestratil postavenie obžalovaného, a preto nemôže zároveň vystupovať v postavení svedka. Preto procesný postup súdu I. stupňa na hlavnom pojednávaní kedy ho - po tom čo prijal jeho vyhlásenie o vine - vypočul ako obžalovaného po riadnom zákonom poučení, vrátane poučenia o trestných následkoch krivého obvinenia nemožno považovať za nesprávny. Z jeho výpovede je možné konštatovať, že jeho tvrdenia ohľadne okolností spáchania skutku sú v súlade s výpoveďami svedkov B. a K..

Hodnotiac postup súdu I. stupňa pri hodnotení dôkazov - strany 5-6 napadnutého rozsudku - odvolací súd konštatuje, že tento netrpí žiadnymi takými chybami ako obžalovaný namietal. Ani ním uvádzané „rozpory“ o tom či a akú finančnú hotovosť mal poškodený, nie sú tak závažného charakteru, aby spochybnili celú výpoveď poškodeného, ktorý od začiatku vypovedal presvedčivo o tom, ako bol skutok spáchaný.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výroku o vine v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku preto odvolací súd uvádza, že tieto boli zistené v rozsahu predpokladanom v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por.

Súd I. stupňa konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona - necituje v znení akého zákona, je však evidentné, že použil Trestný zákon v znení zák. č. 214/2019 Z.z. s účinnosťou od 01.08.2019. Podľa tohto ustanovenia kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený potresce sa trestom odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

V čase spáchania činu bol účinný Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. v znení zák. č. 161/2018 Z.z. v zmysle ktorého bola daná právna kvalifikácia tak ako bola uvedená v obžalobe - § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky odňatia slobody a s rovnakým znením skutkovej podstaty.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia obžalovaný naplnil formálne znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v znení zák. č. 161/2018 Z.z. a to v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. V tomto smere neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného, pretože z popisu skutku i usvedčujúcich dôkazov jednoznačne vyplýva spoločný spôsob spáchania skutku oboma obžalovanými, niet pochyb, že obaja obžalovaní boli vedení spoločným - i keď nie výslovným ale len konkludentným - úmyslom odcudziť poškodenému peňaženku s peniazmi a k jeho spáchaniu prispeli konania každého z nich.

Uvedený nedostatok napadnutého rozsudku odvolací súd vyhodnotil ako formálne pochybenie, ktorého náprava by neznamerala žiadnu zmenu v otázke viny či už v prospech alebo v neprospech obžalovaného. Berúc do úvahy právnu stabilitu súdnych rozhodnutí preto na to len poukazuje, nepovažujúc za potrebné napraviť toto formálne pochybenie.

Odvolací súd pri preskúmaní odvolaním napádaného výroku o treste zistil, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na právne úvahy, na základe ktorých dospel k záveru o určení druhu a výmery uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody a to aj vzhľadom na zákonné úpravy vyplývajúce z § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností k poľahčujúcim (1:0) a fakty zistené ohľadne predchádzajúceho kriminálneho spôsobu života vedeného obžalovaným (v minulosti 15-krát vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré tresty nevedli k jeho náprave). Sám odvolací súd sa v rámci odvolacieho konania oboznámil s trestnými spismi o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného. Je skutočne potrebné prisvedčiť názoru prokurátora, že v osobe obžalovaného sa jedná o nenapraviteľného recidivistu, u ktorého ani predchádzajúce odsúdenia, ani výkony nepodmienečných trestov nevedli k náprave. Tento namiesto toho, aby si vo veku 52 rokov uvedomil, že je načase už viesť riadny život, naďalej pácha trestnú činnosť. Výmeru uloženého trestu odňatia slobody v dolnej polovici zvýšenej (upravenej) trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky odňatia slobody), ktorú určil súd I. stupňa správne v súlade s kritériami vyplývajúcimi z § 38 ods. 8 Tr. zák. (v tomto smere je odvolacia námietka obžalovaného nedôvodná), v trvaní 20 mesiacov je možno považovať za skôr miernu, avšak nie však do takej miery, aby pri zistení len jednej priťažujúcej okolnosti vyvolávalo nutnosť jej zvýšenia rádovo o niekoľko mesiacov.

Čo sa týka odvolacej námietky, ktorá sa týkala toho, že došlo k porušeniu jednej zo základných zásad trestného konania a to - zásady zákazu dvojitého pričítania, tak k tomu odvolací súd uvádza, že k tomuto nedošlo. Odsúdenie obžalovaného vo veci OS Komárno sp. zn. 3T/64/2017 bolo správne vyhodnotené ako okolnosť ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby - v ods. 2 písm. b/ §-u 212 Tr. zák. Toto odsúdenie nebolo hodnotené zároveň ako priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. Túto priťažujúcu okolnosť naplňujú všetky predchádzajúce nezahľadené odsúdenia obžalovaného tak, ako vyplývajú z odpisu z registra trestov napr. OS Komárno sp. zn. 11T/152/2010, 3T/117/2008, OS Nové Zámky sp. zn. 3T/13/2009, 3T/74/2001.

Obžalovaného pritom súd I. stupňa správne na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, čo vyplýva z recidívy obžalovaného. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zníženie výmery trestu odňatia slobody uloženého v napadnutom rozsudku.

Preskúmaním výroku o náhrade škody zistil nesprávnosť tohto výroku pre jeho neurčitosť, nejasnosť a nepreskúmateľnosť keď obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť škodu „spoločne a nerozdielne s už ďalšou toho času odsúdenou osobou“. Okrem toho tento výrok súd I. stupňa žiadnym spôsobom neodôvodnil. Za správne považuje odvolací súd to, že súd I. stupňa uvažoval o solidárnej zodpovednosti (§ 438 Obč. zákonníka) vzhľadom na fakt, že obžalovaný sa skutku, z ktorého bol uznaný vinným dopustil v spolupáchateľstve s iným obžalovaným. Osoba tohto obžalovaného je však známa - jedná sa o V. Y., pretože na oboch bola podaná spoločná obžaloba. Trestné stíhanie proti obžalovanému V. Y. bolo vylúčené na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 2T/38/2019. Odvolací súd si pripojil tento trestný spis a z neho zistil, že tento obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 02.05.2019 právoplatným toho istého dňa

uznaný vinným ako spolupáchateľ z rovnakého skutku a prečinu a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. O náhrade škody bolo rozhodnuté tak, že mu bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenému škodu v sume 175 eura.

Odvolačný súd zistil, že odvolacie námietky prokurátora v tejto časti sú plne dôvodné a preto bolo možné aplikovať zrušovací dôvod uvedený v § 321 ods. 1 písm. f/ Tr. por. Pretože poškodený uplatnil svoj nárok na náhradu škody riadne a včas v prípravnom konaní a obžalovaní T. i Y. zodpovedajú spoločne a nerozdielne za škodu, ktorú spôsobili svojím protiprávnym konaním (§ 420 Občianskeho zákonníka), boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby im bola uložená povinnosť solidárne takúto škodu zaplatiť (§ 438 Obč. zákonníka).

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah preto odvolací súd po zrušení výroku o náhrade škody v napadnutom rozsudku a nezisťiac žiadne iné dôvody na jeho zmenu, sám rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku. Novým výrokom o povinnosti oboch obžalovaných zaplatiť škodu nevznikol nový (ďalší) exekučný titul, pretože došlo len k prevzatíu povinnosti obžalovaného V. Lakatosa zaplatiť škodu z odsudzujúceho rozsudku a to spoločne a nerozdielne s obžalovaným Opálkom.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).